

अस्योपाधिघर्मास्यशित्वमाह भूतेति अजोनित्यइति जन्मादिसर्वभावविकारनिषेधः शाश्वतइति प्रकृतिव्यतिरिक्तमपराहित्यं यतो निर्गुणः चर्लगुणहन्निमित्थायेन साम्यदशाया मपि गुणानां परिणामरूपत्वा
 परित्यागात् गुणा अपि गुणवंतो न भवन्त्यनवस्थापातादत आह निष्कलइति एकगुणशरीरे गुणांतरस्यापि उपसर्जनत्वेन प्रवेशसत्त्वान्गुणानां निष्कलत्वलक्षणं निरवयवत्वमस्तीति ततोऽप्यन्यद्वल्लेत्यर्थः ॥ २३ ॥
 द्विर्द्वादशेभ्यश्चतुर्विंशतिभ्यः ज्ञानदृश्यः सूक्ष्मबुद्धिप्राप्तः दृश्यते त्वय्ययाबुद्ध्येति श्रुतेः ॥ २४ ॥ प्रवेशार्हत्त्वमुपपाद्योपसंहरति यमिति तं प्रविष्टोयः सनलिप्यतइत्यर्थः ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ गुणाधिकः
 गुणेभ्योतिरिक्तः ॥ २८ ॥ निर्गुणत्वं कुतः प्रत्यक्षकार्यस्य प्रलयमाह जगदित्यादिना ॥ २९ ॥ ३० ॥ अव्यक्तमिति अव्यक्तस्यापिलयं वदता सांख्यमतमपास्तं ॥ ३१ ॥ एतदेव व्यतिरेकमुक्तेन द्रव्येति
 भूतग्रामशरीरेषु न स्यत्सु न विनश्यति ॥ अजोनित्यः शाश्वतश्च निर्गुणो निष्कलस्तथा ॥ ३३ ॥ द्विर्द्वादशेभ्यस्तत्त्वेभ्यः स्यातोयः पंचविंशकः ॥ पुरुषो निष्क्रियश्चै
 व ज्ञानदृश्यश्च कथ्यते ॥ २४ ॥ यं प्रविश्य भवंतीह मुक्ता वै द्विजसत्तमाः ॥ सवासुदेवो विज्ञेयः परमात्मा सनातनः ॥ २५ ॥ पश्यदेवस्य माहात्म्यं महिमानं च नार
 द ॥ शुभाशुभैः कर्मभिर्भ्यो न लिप्यतिकदाचन ॥ २६ ॥ सत्त्वं रजस्तमश्चेति गुणानेतां च क्षते ॥ यत्ते सर्वशरीरेषु तिष्ठति विचरंति च ॥ २७ ॥ एतांगुणां सुक्षेत्र
 ज्ञोभुंक्तैर्नैभिः सभुज्यते ॥ निर्गुणो गुणभुक् कैवगुणस्त्रिगुणाधिकः ॥ २८ ॥ जगत्प्रतिष्ठादेवर्षे पृथिव्यसु प्रलीयते ॥ ज्योतिष्यापः प्रलीयंते ज्योतिर्वायौ प्रलीय
 ते ॥ २९ ॥ खेवायुः प्रलयं याति मनस्याकाशमेव च ॥ मनो हि परमं भूतं तदव्यक्ते प्रलीयते ॥ ३० ॥ अव्यक्तं पुरुषं ब्रह्म निष्क्रिये सं प्रलीयते ॥ नास्ति तस्मात्परतरः
 पुरुषाद्वै सनातनात् ॥ ३१ ॥ नित्यं हि नास्ति जगति भूतं स्यावरजं गमं ॥ ऋते तमेकं पुरुषं वासुदेवं सनातनं ॥ ३२ ॥ सर्वभूतात्मभूतो हि वासुदेवो महाबलः ॥ पृथि
 वी वायुराकाशमापो ज्योतिश्च पंचमं ॥ ३३ ॥ ते स मेतामहात्मानः शरीरमिति संज्ञितं ॥ तदा विशति यो ब्रह्म ब्रह्मालघुविक्रमः ॥ ३४ ॥ उत्पन्न एव भवति शरी
 रं चेष्टयन् प्रभुः ॥ न विना धातुसंघातं शरीरं भवति क्वचित् ॥ ३५ ॥ न च जीवं विना ब्रह्म न्वायवश्चेष्टयंत्युत ॥ स जीवः परिसंख्यातः शेषः संकर्षणः प्रभुः ॥ ३६ ॥ त
 स्मात्स नत्कुमारत्वं योलभत्स्वेन कर्मणा ॥ यस्मिंश्च सर्वभूतानि प्रलयं याति संक्षयं ॥ ३७ ॥

नित्यमिति नित्यं अविनाशि भूतं नित्यसिद्धं परस्मादन्यन्नास्तीत्यर्थः ॥ ३२ ॥ एवं तत्सदार्थस्वरूपमुक्त्वा त्वं पदार्थस्वरूपमाह सर्वेति सर्वेषां भूतानामात्मभूतः प्रत्यग्रूपो वासुदेवः एतदेव कथमित्यत आह पृथिवी
 त्यादिना ॥ ३३ ॥ स एष इह प्रविष्ट आनखायेभ्य इति श्रुतेरर्थसंगृह्णाति तदिति आविशतीति प्रवेशोक्त्या पांचरात्राभिमतो जीवोऽप्यपि पक्षोपास्तः लघुविक्रमः शीघ्रकारी एतेन दृष्टिस्तद्विरुक्ता ॥ ३४ ॥ घटा
 काशवदुपाध्युत्पत्त्या उत्पन्नइति एव शब्देन वधारणे प्रवेशाभावे चेष्टानुपपत्तिमाह न विनेति ॥ ३५ ॥ स इति यो यं प्रविष्टः स जीवः संकर्षणाख्यो विश्वविधारको भगवतो व्यूहः ॥ ३६ ॥ स जीव एव स नत्कुमा
 रत्वं जीवन्मुक्तत्वं तेन ध्यानार्चनादिकर्मणालभते एवमविद्योपाधिकं जीवमुपपाद्यतस्मादेव जीवात् प्रभुभाष्यं मन उत्पद्यते इत्याह यस्मिन्नित्याद्यर्थद्वयेन प्रभुसंज्ञके मनसि सर्वेषां भूतानां लयोदयो उक्ती अ
 तोमानस्येव इयं दृष्टिरिति भावः ॥ ३७ ॥